

3. Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року: Закон України від 05.03.2009. № 1065-VI. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1065-17> (дата звернення: 02.11.2021).

4. Конвенція про права дитини: Міжнародний документ від 20.11.1989. Організація Об'єднаних Націй. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_021 (дата звернення: 02.11.2021).

5. Декларація тисячоліття організації Об'єднаних Націй: Міжнародний документ від 08.09.2020. Організація Об'єднаних Націй. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_621 (дата звернення: 02.11.2021).

6. Декларация и план действий. Мир, пригодный для жизни детей от 10 мая 2002 года. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU02101> (дата звернення: 02.11.2021).

Антипова Аліна Костянтинівна

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічного розслідування

науковий керівник:

Миرونюк Роман Вікторович

професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ САНКЦІЙ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ

Важливим аспектом нормального функціонування будь-якого суспільства є підтриманням державою громадської безпеки та порядку. Саме тому вона має обмежувати людей певними обов'язками, та передбачати юридичну відповідальність за їх порушення. У аналізованому питанні важливе місце посідає адміністративний примус, що застосовуються насамперед із метою виховання особи.

На сьогодні ми можемо спостерігати збільшення кількості вчинення адміністративних правопорушень неповнолітніми особами, відтак, із метою зменшення даних проявів протиправної поведінки, законодавець повинен застосовувати адміністративні санкції.

Вивчаючи вітчизняне законодавство у сфері застосування адміністративних стягнень до неповнолітніх, ми не можемо не звернути увагу на досить вузький перелік справ, за якими даних осіб можна притягнути до відповідальності на загальних підставах. Також важливим аспектом виступає той факт, що у разі вчинення зазначеними особами

адміністративного проступку найчастіше до них будуть застосовуватися не санкції, а заходи адміністративного впливу, що зазначені у статті 24-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення [1].

Вивчаючи дану тематику, ми повинні акцентувати увагу на тому, що на сьогодні в нашій державі існує велика кількість недоліків законодавства, пов'язаних із застосуванням санкцій до неповнолітніх. Зокрема, на сьогодні не існує законодавчої бази стосовно особливостей їх застосування, не вказано послідовність дій у випадку, коли призначені судом заходи впливу не виконуються неповнолітніми або ж тими особами, на яких вони були спрямовані [2].

Важливість даного аспекту полягає у тому, що, відповідно до статті 13 КУпАП, існують деякі правопорушення, за які неповнолітній несе відповідальність на загальних умовах, проте, ми маємо розуміти, що не всі санкції можна застосовувати до даного виду осіб, адже саме тому й виникають певні недоліки законодавства в цій сфері.

Відтак яскравим прикладом може виступати санкція статті 122, тобто позбавлення права керування транспортним засобом, оскільки ми не можемо накласти дану санкцію на неповнолітню особу, адже вона не має даного права. Саме тому ми повинні розуміти, що в сучасному законодавстві існують певні недоліки стосовно застосування адміністративних стягнень, щодо неповнолітніх.

Також ми можемо звернути увагу на такий аспект, як застосування до неповнолітньої особи виправних робіт. Отже, попри те, що неповнолітня особа може за певне правопорушення відповідати на загальних умовах, до неї є можливим застосувати дану санкцію виключно за умови її офіційного працевлаштування.

Звісно важливе значення у розгляді справи відіграє суд і він може обрати для неповнолітньої особи альтернативний вид покарання, проте ми розуміємо, що вона має бути належною та результативною, саме тому ми наголошуємо на необхідності перегляду таких випадків, адже перелічені види санкцій мають свої обмеження стосовно їх застосування до даної категорії осіб, що вже не відповідає формулюванню статті 13 на загальних підставах.

Як справедливо відзначають І. Міщук та О. Алексєйчук, до сьогодні залишається неврегульованим питання порядку здійснення судового провадження у справах щодо адміністративних проступків неповнолітніх. Зокрема, у межах КУпАП прямо не передбачено необхідності присутності на судовому засіданні батьків неповнолітнього, педагогів, яким він довіряє чи психолога, які б могли допомогти йому контролювати свій психо-емоційний стан та усвідомити протиправність своїх діянь, зміст і сутність накладеного покарання [3, с. 49]. Тому варто внести відповідні зміни до КУпАП, якими обов'язковість присутності на судових засіданнях представників неповнолітнього правопорушника буде передбачена

Саме тому ми можемо дійти висновку, що на сьогодні в українському законодавстві існує низка проблемних питань пов'язаних із застосування адміністративних санкцій до неповнолітніх осіб, вирішення яких можливе виключно внесенням змін до законодавчих актів, котрі регулюють аналізоване питання.

1. Кодексу України про адміністративні правопорушення : закон України, від 07.12.1984 № 80731-X, поточна редакція 01.10.2021 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення 27.10.2021).

2. Ткаля О.В. Особливості заходів адміністративного впливу, що застосовуються до неповнолітніх. Новітні кримінально-правові дослідження 2016: зб. наук. пр. / відп. ред. д-р юрид. наук, проф. О.В. Козаченко. Миколаїв: Іліон. 2016. С. 87–90. (дата звернення 27.10.2021).

3. Міщук І.В., Алексейчук О.А. Адміністративна відповідальність неповнолітніх. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2017. Випуск 5. Том 2. С. 46-50. (дата звернення 27.10.2021).

Ахтирський Віталій Миколайович
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань

науковий керівник:

Миронюк Роман Вікторович
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ ДО ОСІБ, ЯКІ НЕ ДОСЯГЛИ ПОВНОЛІТТЯ

У сучасному суспільстві правопорушення вчиняються не лише особами, які не досягли повноліття. Відтак означена проблема на території нашої держави набуває все більшої актуальності, і ми маємо звернути особливу увагу на застосування до таких осіб адміністративних стягнень.

Необхідно звернути увагу на той факт, що на сьогодні дана проблема є дуже актуальною, і насамперед це необхідно пов'язати з тим, що вони мають особливий вплив на моральний стан суспільства, а також відіграють важливу роль у розвитку кожної демократичної держави.

Вивчаючи дану тематику, ми маємо звернути увагу на працю Ю. Ковальчук, що визначає адміністративну відповідальність неповнолітніх як безпосереднє використання у зазначеному законодавцем порядку